

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Gula quid primis parentibus, quid Israeliticis nocuerit ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Tibull. lib. 1. Idem consilium mœstis suggerunt Poëtæ. Tibullus:
eleg. 2.

*Addere merum, vinoq; nouos compesce dolores,
Occupet ut fessis lumina victa sopor,*

Ouid. lib. 12. Et Ouidius. *Vinoq; lenant curasq; sitimq;.* Atque alio loco:
Metam. fab. 3.

*Vina parant animos, faciuntq; caloribus aptos.
Cura fugit multo diluiturq; mero.*

*Tunc veniunt risus, tunc pauper cornua sumit,
Tunc dolor, & cura, rugaq; frontis abit.*

*Tunc aperit mentes auro rarissima nostro
Simplicitas, artes exultante Deo.*

III.

Hæc, ut ab hominibus Ethnicis, etsi partim verè, partim paulò liberius dicta sunt, tamen simul ostendunt periculum à nimietate. Enimuerò alibi, vbi docet Seneca multos oblectamentis fallacibus & breuibus decipi, perspicuè reprehendit ebrietatem, *qua unius hora hilarem insaniam, longi temporis tædio pensat.*

Senec. epist.
59.

Possunt quidem homines & in conuiujs, & in vino esse læti; sed qui boni sunt, & appetitum habent in potestate. Nam ad talem dicitur: *Vade & comede in letitia panem tuum, & bibe cum gaudio*

Ececl. 9. 7.

Eccli. 31. 32.

vinum tuum: quia Deo placent opera tua. Itemque: *Æqua vita hominibus, vinum in sobrietate; si bibas illud moderate, eris sobrius.* Sed additur: *Qua vita est ei, qui minuitur vino? Vinum in iucunditatem creatum est, & non in ebrietatem ab initio; quemadmodum*

& cibus, ut eo restaurentur, non opprimantur vires. Quàm igitur longè à ratione discedunt, qui vino rationem dementant, & cibo profligant sanitatem? Nonnè pœna digni sunt? Intemperantia hac magnas humano generi clades accersit, eadem Scriptura docet.

Gen. 2. 16.

Ecce quàm horribiles minæ. Vix introduxerat hominem in Paradisum, immò in Mundum, cum statim ei dixit: *Ex omni ligno Paradisi comede: de ligno autem scientie boni & mali, ne comedas, in quocumq; enim die comederis ex eo, morte morieris.* Decepit diabolus Euam, seduxit Eua Adamum, vicit vtrumque gula, & quid non inde mali est consecutum? Satis, prò dolor, experimur, minas non intra verba stetisse.

Psal. 77. 18.

Expertus sunt & illi, qui tentauerunt Deum in cordibus suis: *ut peterent escas animabus suis. Et malè locuti sunt de Deo: dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto? Numquid & panem poterit dare, aut parare mensam populo*

mobl

pulo suo? Ideo audiuit Dominus, & distulit: & ignis accessus est in Jacob, & ira ascendit in Israel. Quia non crediderunt Deo, nec sperauerunt in salutare eius. Quid ergo experti sunt? Primum illius potentiam: Quoniam percussit petram, & fluxerunt aqua, & torrentes inundauerunt. Et mandauit nubibus desuper, & ianua caeli aperuit. Et pluit illis manna ad manducandum, & panem cali dedit eis, &c. Transtulit Austrum de calo: & induxit in virtute sua Africum. Et pluit super eos, sicut puluerem carnes: & sicut arenam maris volatilia pennata. Et ceciderunt in medio castrorum eorum, circa tabernacula eorum. Et manducauerunt, & saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis: non sunt fraudati a desiderio suo. Experti sunt ergo primum, posse Deum mensam parare in deserto. Sed quam huius intempelliui desiderij mercedem acceperunt? non fame quidem, morte tamen subita puniti sunt. Adhuc esca eorum erant in ore ipsorum: & ira Dei ascendit super eos. Et occidit pingues eorum, & electos Israël impedit.

Vt autem tunc ipso cibo in venenum verso sunt plexi Israëlitæ, ita aliàs eos fame per hostem illata castigauit justus Deus. Cum enim gula sit immoderata tibi auditas, seu, cibi & potus inordinatus, vt Hugo addit, solius corporis causa illecebrosus & auidus appetitus; quem Græci Gastrimargiam vocant; merito vorax illa edacitas nauseanti stomacho applaudens, naturalibusque finibus non contenta, punitur pabuli subtractione. Pabulum autem subtrahitur vel siccitate, vel sterilitate, vel noxijs bestijs fruges absumentibus, vel hoste semina destruyente, aut messem deuorante. Quam plagam per Ioël Prophetam ita declaratam accipe: Verbum Domini, quod factum est ad Ioel filium Phatuel. Audite hoc senes, & auribus percipite omnes habitatores terra: Si factum est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum? Super hoc filijs vestris narrate, & filij vestri filijs suis, & filij eorum generationi altera. Residuum eruca comedit locusta, & residuum locusta comedit bruchus, & residuum bruchi comedit rubigo. Expergiscimini, ebrii, & flete, & ululate omnes qui bibitis vinum in dulcedine: quoniam perijt ab ore vestro. Gens enim ascendit super terram meam, fortis, & innumerabilis: dentes eius vt dentes leonis: & molares eius vt catuli leonis. Posuit vineam meam in desertum, & ficum meam decorticauit: nudans spoliavit

IV.

S Thom 2. 2.
q. 148. 2. 1.

Ioël. 1. 1.